

[Aksel Larsen.]

og de, der sidder i Slotsholmsgade og paa Christiansborg, som har Lov til at have en Mening om, hvad der skal ske i dette Land, og det bør ikke være saadan, at uafhængigt af, hvad Folket mener, og paa hvilket Grundlag Folket afgav sin Stemme den 30. Oktober, kan Regeringen og Rigsdagen gøre det stik modsatte. Det maa være tilladt for Folket at give sin Mening til Kende. Jeg er ikke Tilhænger af disse Strejker i Tide og Utide, men naar Folket kommer ud for saadanne Udfordringer af sund Retfærdighed og for, at Regeringen direkte, i hvert Fald efter min Mening, overtræder det vedtagne Straffelovstillæg og løslader Folk, der ikke burde være løsladt, og naar den højtærede Statsminister holder saadanne Taler som dem i Jylland, saa kan man ikke vente andet, end at saa sker der noget. Hvis Sikkerhedsventilen belastes for haardt, springer der nogle Nitter, og Dampen slipper ud af Kedlen. Det er det, der sker. Man skal lægge Mærke til, hvad det danske Folk mener om disse Spørgsmaal og denne Situation og forsøge at føre en Politik i Overensstemmelse med Folkeflertallets Mening, saa undgaar man alle den Slags Ting, som man synes er saa ubehagelige. Jeg er imidlertid klar over, at en saadan Politik kan ikke føres under den nuværende Regering, og jeg haaber derfor, at vi meget snart faar gjort en Ende paa den Episode, der hedder Regeringen Knud Kristensen.

Bertel Dahlgaard: Jeg paahørte med megen Interesse den højtærede Finansministers Tale. Det var en god Tale i den Forstand, at den gav en nøgtern og, saa vidt jeg kan se, i Hovedsagen rigtig Redegørelse for Danmarks finansielle og økonomiske Situation i Dag. Talen indeholdt med andre Ord de Præmisser, ud fra hvilke Regering og Rigsdag, Erhvervsorganisationer, Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer nu skal drage Konklusionen. Det er vigtigt at kunne gaa ud fra de rigtige Præmisser, det er den første Betingelse for at komme til den rigtige Konklusion, men desværre indeholder Historien jo alt for mange Eksempler paa, at man trods rigtige Præmisser havner i forkerte Konklusioner. De nærmest kommende to Maaneder skal vise, om vi her i Danmark nu evner at drage de rette Konsekvenser. Heraf vil utvivlsomt Danmarks hele erhvervsøkonomiske Situation afhænge i de kommende Aar.

Udgangspunktet for den højtærede Ministers erhvervsøkonomiske Betragtninger var jo i Virkeligheden Spørgsmaalet om, hvor

Danmarks Lønnings- og Omkostningsniveau i Dag er i Sammenligning med den øvrige Verdens, og dette Udgangspunkt er efter min Mening rigtigt. Hvis vort Omkostningsniveau kommer til at ligge højere, end Tilfældet er i de for os afgørende Lande, da ligger der foran os et kort Stykke ud i Fremtiden en stor økonomisk Krise, der maa munde ud enten i en smertelig Deflation med Sammenbrud og Arbejdsløshed i Følge, eller ogsaa i en Inflation, der undergraver Værdierne, og som da nødvendigvis paa et senere Tidspunkt maa ende i en Katastrofe.

Den store Opgave, der ligger for os, er at holde den rette Balance med Hensyn til vort Omkostningsniveau nu i Overgangstiden fra Krigs- til Fredsøkonomi. Det, det kommer an paa, er at være paa Vagt paa de Punkter, hvor denne Balance trues, og her møder vi først vor Samhandel med Udlandet. Verdensøkonomien beherskes i Dag af Varemangel. Alle, der har noget at sælge, er i Dag at betragte som Monopolister. Spørgsmaalet er saa, i hvilken Grad denne Monopolstilling udnyttes. Danmark er Monopolist med Hensyn til Levering af Levnedsmidler. Vi har givet Afkald paa at udnytte denne Monopolstilling, og det vilde være lykkeligst, om alle Lande gav Afkald paa at udnytte den Monopolstilling, som Vareoverskud paa det ene eller det andet Omraade giver det enkelte Land. Men en uomgængelig Betingelse for, at vi kan give Afkald paa vor Monopolstilling, er det i hvert Tilfælde, at vi møder et tilsvarende Afkald hos vore Handelspartnere. Hvis ikke det er Tilfældet, vil det sige, at vor Indførsel begrænses, Raastofferne til vor Produktion fordyres, og en tiltagende Varemangel medvirker til Hindring af Prisfald. Med andre Ord, vort Omkostningsniveau hæves, og Arbejdsløsheden vil brede sig.

Jeg beklager meget, at den højtærede Udenrigsminister endnu ikke har fundet Anledning til over for Folkerepræsentationen at give en udtømmende Redegørelse for de Overenskomstforhandlinger, der er Grundlaget for Bindingen af Danmarks Eksportpriser, og som nu gennem Maaneder har været Genstand for Befolkningens lidenskabelige Drøftelser. Det forekommer mig, at den højtærede Udenrigsminister skylder Offentligheden en saadan Redegørelse her i Tinget, og saafremt en saadan Redegørelse ikke snart maatte foreligge, er det mit Partis Hensigt at foranledige en samlet Drøftelse af hele denne Sags Forløb her i Tinget. Jeg har imidlertid bemærket mig, at den højtærede Handelsminister forleden